

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

درس هجدهم

۱۹ مرداد ۹۱

۲۰ رمضان ۱۴۳۳

سلام بر مالک یوم‌الدین؛ مالک آغاز و پایان؛ آفریننده‌ی جان‌های مشتاق؛ قلب‌های تپنده؛ دست‌هایی پر قدرت و قدم‌هایی استوار؛ خلیفه‌ای بی‌مانند و خلافتی پاک و خالص؛ جانی مهر شده از سلسبیل و جانی زینت شده از نعمتِ پرستش.

اوست سجده‌گاه مخلوقین عالم، آنانی که پروردگارشان تفکر در خلقتشان را محور درک قرار داد تا مقدراتش بر حاکم آسمان و زمین مخفی نماند. چشمان ستایشگرِ عالم بر جمالش دوخته شد؛ خالقش او را ندا داد: ای آدم، به جانت برکتی بخشیدم که مخازن رحمتش پایان نمی‌پذیرد؛ چشمه‌ی فضلش از روحی منور همواره خروشان است. زمین جان را می‌کاود و از سینه‌ی عاشق خارج می‌گردد، زبانش به حرکت در می‌آید: یارب، قطره‌ی بارانی را بر سرزمین خشکی روان ساختی تا دشت سوخته از حرارت را به نم بارانی مژده دهی؛ اینک جانم به طراوت این قطره زنده شده، برکتش جهان را منور کرد، ستارگان به پیشواز آمدند و ماه و خورشید بر آستانش به تضرع ایستادند.

افسوس که حقیقت جان‌ها، در چنگال شیطان نفس به برهوتی جدا شده از حیات تبدیل شد؛ برکتش سوخت و روحِ منورش به آتش‌فشانی گداخته از امیال نفسانی بدل گردید؛ پروردگارش او را ندا داد: به کجا می‌گریزی؟ در جانت راه گریزی وجود ندارد؛ به دامن رحمتم بیا تا سر پر هجرانت را از آتشِ فتنه‌ی جانت برهانم؛ فتنه‌ای که کمر همت بر نابودی‌ات بسته و تو از او نمی‌گریزی؛ برای تدارکی سنگین را در نظر گرفته، سفره‌ای گسترده و جانِ ضعیفت بر خوانش مهمان کرده؛ از این مهمانی جز خاکستری بر جای نمی‌ماند؛ برکت عمرش می‌سوزد و آنچه باقی می‌ماند نامی شوم در صفحه‌ی آفرینش است.

پس کتاب جانت را ورق زدی، اینک خود را می‌شناسی؛ نامت را یافتی و جایگاهت را شناختی، به برکت عمرت واقف شدی پس تنهایی و غربت جهل را با رهنمودهای گران‌بار به دانشی همواره جوشان بدل نمودی.

چه زیباست تماشای جانی که نهالش را با قطره‌ای از رحمت پروردگارش به درختی استوار تبدیل کرد با شاخ و برگ شفاف و درخشان تا در زیر شاخه‌های پر برگش جان خسته از عطش عشق را درمان کند.

پس زندگان این نعمت الهی بر خوان حمدش فراخوانده شدند تا معرفت را بر خاکِ جانی هدیه کنند که با انوار پروردگار عالم گل شد و با آیات کریمه‌اش شکل گرفت.

اینک شاگردان این سفره‌ی آسمانی را به معرفتِ حمد در جانشان فرا می‌خوانیم آنانی که این نعمت بی‌پایان را بشناسند با مباحث آینده همراه می‌شوند تا بر برکت جانشان بیفزایند.

پروردگار عالم را شاکریم که جهل جامان را با اتصال به انوارِ دعا درمان فرمود پس همگی با تضرع فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج